

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

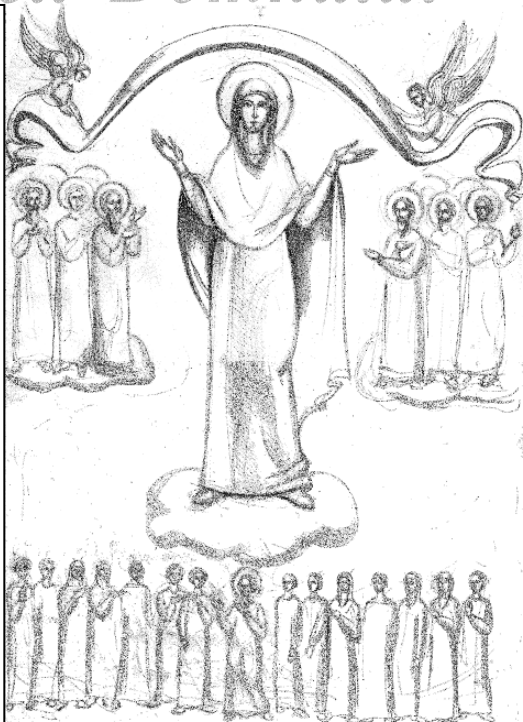
Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

Astăzi: Acoperământul Maicii Domnului

Iubirea vrăjmașilor – Grafică realizată de Bogdan Zahariuc

Originea acestui praznic este din vremea împăratului bizantin Leon cel Înțelept (886-912), când, într-o noapte de sâmbătă spre duminică, în prag de octombrie, făcându-se priveghere de toată noaptea în Biserica Vlaherne din Constantinopol, participând mulțime de popor credincios, Sfântul Cuvios Andrei (a cărui prăznuire se săvârșește la 28 mai) și ucenicul său Epifanie au văzut-o pe împărăteasa Cerului strălucind în lumină și acoperind poporul cu omoforul ei, înconjurată de alai mare de îngeri și de sfinți, în frunte cu Sf. Ioan Înaintemergătorul și cu Sf. Ioan Evanghelistul. Iar glasul Preacuratei s-a auzit deasupra adunării: „*Împărate ceresc, primește pe tot omul ce Te slăvește pe Tine și cheamă în tot locul numele Tău preasfânt. Și unde se face pomenirea numelui meu, acel loc să-l sfințești și mila Ta să o reverși peste cei ce mă cinstesc pe mine, Maica Ta, izbăvindu-i pe ei din toate nevoile și răutățile*” (detalii în pag. 2)

Grafică realizată de Maria Gheorghică

Evangelia duminicii

Predica de pe munte - Luca 6, 31-36

31. Și precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea;
32. Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea ? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.
33. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii același lucru fac.
34. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.
35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi.
36. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

Din tâlcuirea Evangheliei duminicii - Sfântul Vasile cel Mare

Alungă din mintea ta aceste două gânduri: Nu avea o părere prea bună despre tine și nici nu socoti pe ceilalți oameni mai prejos de tine. Dacă vom fi însuflețiți de aceste gânduri, niciodată mânia nu va izbucni la auzul insultelor adresate nouă. Cumplit lucru este pentru om, care a făcut bine și căruia ar trebui să i se aducă cele mai mari mulțumiri, să primească, pe lângă nerecunoștință, încă și ocări și insulte ! Într-adevăr, este cumplit lucru; dar răul este mai mare pentru cel care săvârșește insulta decât pentru cel care o suferă. Te-a insultat ? Tu nu insulta ! Cuvintele ce-ți sunt adresate trebuie să-ți fie o școală pentru a învăța înțelepciunea.

Cum am putea să evităm vătămarea ce o avem de pe urma mâniei ? - Dacă vom face ca mânia să nu o ia înaintea rațiunii. Aceasta mai cu seamă să avem grijă: niciodată mânia să nu alerge înaintea rațiunii; să o avem ca pe un cal înhamat pus în slujba noastră: să asculte de rațiune ca și calul de frâu, să nu depășească propriile sale hotare, să fie condusă de rațiune în direcția spre care aceasta o arată. Căci mânia poate fi de folos sufletului, spre a sări în ajutorul rațiunii împotriva păcatului, întocmai ca un soldat care depune armele lângă general, dar este gata să dea ajutor la comandă. În acest caz, mânia devine un „nerv” al sufletului, care îi dă impuls pentru săvârșirea faptelor bune. Dacă găsește vreodată sufletul moleșit de plăceri, mânia îl face, din extrem de moale și adormit, sever și energic, după cum fierul se căleşte afundându-l în apă.

Praznicul Sfântului Acoperământ: Semnul ocrotirii și al dragostei Maicii Domnului pentru umanitate

Prima atestare a Sfântului Acoperământ datează din sec. al V-lea. Împărăteasa Pulheria, soția lui Marcian (450-457) a cerut patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului, în timpul celui de-al doilea Sinod Ecumenic (Constantinopol, 451), să îi trimită moaștele Preasfintei Fecioare pentru a le așeza în Biserica Vlaherne, ctitoria sa.

Patriarhul i-a răspuns că, după Adormire, Maica Domnului a fost ridicată cu trupul la cer, iar în mormânt au fost găsite doar Brâul și Acoperământul ei. Cele două prețioase relicve au fost aduse în capitala Imperiului și așezate în două biserici: Brâul la Chalkoprateia, iar Acoperământul, la Vlaherne.

Astfel, prin mijlocirea Maicii Domnului, acestea au devenit protectoarele orașului (palladium), în special în timpul invaziilor: în 626, avarii, 677 - persii, 717 - arabii, 860 - rușii etc., dar și în alte împrejurări grele.

Deși doar Sfântului Andrei și lui Epifanie le-a fost rânduit să vadă minunea, toți credincioșii au simțit harul Sfântului Acoperământ, semn al iubirii Maicii Domnului față de omenire. Căci ocrotirea ei nevăzută nu este circumscrisă în timp și spațiu, ci ea mijlocește permanent înaintea Fiului său pentru oameni. Slujba acestei sărbători a fost alcătuită în sec. al XII-lea de Andrei Bogoliubov, mare prinț de Vladimir.

Acatistul Sfântului Acoperământ este una dintre cele mai expresive și mai puternice rugăciuni creștine, acesta fiind considerat un scut de nebiruit al tuturor creștinilor. Acest acatist pune mai cu seamă în evidență calitatea de Protectoare a Maicii Domnului, puterea pe care o are prin rugăciunile sale bineprimite înaintea Tronului Ceresc. De aceea, la vreme de nevoie, de ispită, de mare pericol, sau atunci când nu avem suficientă încredere în forțele proprii, este bine să apelăm la ajutorul Sfintei Fecioare prin intermediul acestui acatist.

Multe biserici și mănăstiri au acest hram, ca o invocare permanentă a ocrotirii Maicii Domnului. În Iași, astăzi își serbează hramul *Biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din incinta Spitalului de Recuperare*.

De asemenea biserica nouă a *Mănăstirii Hadâmbu* sărbătorește astăzi al doilea hram. Acest așezământ monahal este vestit pentru icoana Maicii Domnului, izvorătoare de mir și făcătoare de minuni.

Mănăstirea Bisericanii, care își serbează tot astăzi cel de-al doilea hram, a fost ridicată de călugării de la Mănăstirea Bistrița, începând cu anul 1448. Construcția sfântului lăcaș, înfrumusețat mai târziu de Petru Rareș, a fost finalizată în 1521 de Ștefăniță Vodă. În 1786 a fost refăcută din temelii de Dimitrie Moruzzi, iar în 1959 a devenit schit al Mănăstirii Bistrița. Desființată și apoi transformată în sanatoriu de comuniști, din anul 1991 a redevenit mănăstire.

Astăzi își mai serbează hramul mănăstirile: *Crasna*, care datează de la jumătatea secolului al XVIII-lea, *Mălinești* din județul Vaslui, care datează din secolul al XIV-lea, *Florești* de lângă Cluj, ale cărei lucrări de

construcție au început în 1995, *Dealul* din județul Dâmbovița, *Suzana* din județul Prahova, *Rohița* și *Schitul Pocrov* care aparține de Mănăstirea Neamț.

Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul (pomeniți și în Imnul Acatist al Acoperământului Maicii Domnului), au neîncetate și bineprimite rugăciuni înaintea Mântuitorului. Neîndrăznind a ne adresa direct Mântuitorului, din cauza faptelor noastre rele, prin rostirea acestui acatist chemăm spre mijlocire pentru noi pe Maica Domnului, precum auzim astăzi în Acatistul Acoperământului Maicii Domnului, pe Sfânta Fecioara spunând: *”Împarate ceresc primește pe tot omul ce se roagă Ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca sa nu plece nimeni de la fata mea neajutat și neascultat”*. Dacă te rogi cu adevărat, rugăciunea Maicii este primită de Fiul său.

Biserica Ortodoxă acordă o cinstire deosebită Fecioarei Maria. Sf. Evanghelist Luca o numește “cea plină de har”, iar în rugăciunile Bisericii este numită “Prea Sfânta”, “Împărăteasă și Doamnă”. Există o imagine din Vechiul Testament care sugerează misiunea Sf. Fecioare Maria, anume scara de la cer la pământ din visul Patriarhului Iacov (Fac. 28, 12). În visul lui Iacov îngerii lui Dumnezeu coborau și se urcau la cer. Maica Domnului s-a arătat o astfel de scară ce unește cerul cu pământul, scară pe care s-a coborât Domnul însuși. Ce reprezintă oare suirea îngerilor pe scară înapoi către ceruri? Oare nu faptul că Domnul s-a pogorât la om ca să-l ridice pe acesta la cer? Dacă Maica Domnului a mijlocit coborârea Fiului lui Dumnezeu, oare nu ajută ea și celor ce doresc să se înalțe, ca îngerii, către ceruri? Și ce dovadă mai lămuritoare căutăm dacă nu chiar sărbătoarea Adormirii și ridicării ei cu trupul la ceruri!

Maica Domnului este așadar mijlocitoarea noastră către Dumnezeu. Ea ridică rugăciunea noastră la cer, ea ocrotește pe toți cei aflați în primejdii și necazuri, ea este grabnică ajutoare tuturor celor ce aleargă la ea în ceas de întristare sufletească. În Acatistul Acoperământului Maicii Domnului se spune că mâinile ei sunt ținute ridicate la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea către noi. Și ca și Moise oarecând, ridicând mâinile la rugăciune biruiește pe vrăjmașii creștinilor.

Suntem chemați ca la această praznic pe care îl sărbătorim astăzi să regăsim exemplul rugăciunii Maicii Domnului și să luăm putere și noi de a ne ruga, nu numai pentru noi, ci și pentru alții. În această lume complicată și plină de ispite avem nevoie de rugăciune, avem nevoie să simțim ocrotirea Sf. Fecioare, avem nevoie să cerem mila lui Dumnezeu pentru îndepărtarea tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți.

Ce sunt însă Acastistele ?

Acastistele reprezintă rugăciuni prin care cerem mijlocirea sfinților către Dumnezeu pentru a ne ajuta sau a ne izbăvi la vreme de nevoie și necaz. Ele se citesc oricând, la cererea credincioșilor. Se numesc acatiste pentru că în timpul săvârșirii acestor rugăciuni se stă în picioare sau în genunchi în fața icoanei sfântului spre care ne îndreptăm rugăciunile noastre.

Acastistele sunt alcătuite din mai multe cântări de laudă și de rugăciune adresate Mântuitorului, Sfintei

Fecioare sau altor sfinți. Aceste cântări poartă numele de condace și icoase. Fiecare icos se termină cu „Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară“, sau „Bucură-te, sfinte...“ și se spune numele sfântului căruia i se adresează rugăciunea.

Cel mai vechi și mai însemnat acatist este Acatistul Maicii Domnului, alcătuit din 25 de cântări de laudă adresate Sfintei Fecioare. A fost alcătuit de Patriarhul Serghie al Constantinopolului și se citește la Denia de vineri din săptămâna a cincea din Postul Mare. Rânduiala o găsim în Ceaslov, alături de Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos și alte acatiste. În Ceaslovul Mare și în Acatistier se găsesc și alte acatiste pentru sărbătorile mari și pentru sfinții mai importanți, ca de exemplu: Acatistul Sfintei Cruci, al Adormirii Maicii Domnului, al Sfântului Ioan Botezătorul, al Sfinților Apostoli, al Sfântului Gheorghe, al Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, al Sfintei Parascheva. De-a lungul timpului s-au alcătuit, după modelul acatistelor vechi, acatiste pentru aproape toți sfinții, în special al sfinților care au moaște la noi în țară: Acatistul Sfintei Filofteia, al Sfântului Dimitrie Basarabov, al Sfântului Calinic de la Cernica, al Sfântului Iosif de la Partoș, al Sfântului Ioan Iacob de la Neamț, Sfintei Teodora de la Sihla, ș.a.

În bisericile de mir slujba acatistului se poate face, în funcție de necesități, mai ales luni, miercuri și vineri. La acatist se aduce pomelnicul celor vii, pentru care ne rugăm, tămâie și ulei.

Acatistele se pot citi și, chiar este recomandabil, acasă de fiecare credincios, aducând mare folos și ajutor de la Dumnezeu.

Paraclisele, la rândul lor, sunt slujbe asemănătoare acatistelor, prin care rugăm pe Sfânta Fecioară Maria sau pe sfinți să devină soli ai noștri pe lângă Dumnezeu, pentru a ne izbăvi din necazuri și nevoi. Paraclisele se citesc „la toată scârba sufletului și la vreme de nevoie“. Ele sunt alcătuite din rugăciuni și nouă ode sau cântări. În timpul paraclisului se citește Evanghelia și se fac ectenii.

Acatistele și paraclisele sunt îndrăgite de credincioși pentru că sunt de mare folos pentru toate trebuințele creștinilor. De aceea, din nici o casă de creștin nu trebuie să lipsească colecțiile de acatiste.

Mari personalități ale Vechiului și Noului Testament (12)

Astăzi, Biserica Ortodoxă săvârșește pomenirea **Sfântului Apostol Anania**, slujitor neprihănit al Mântuitorului Iisus, din vechea cetate a Damascului. Acesta l-a inițiat pe Sfântul Apostol Pavel imediat după convertire: „*Și era în Damasc un ucenic cu numele Anania. Și Domnul i-a zis în vedenie: «Anania !» Iar el a zis: «Iată-mă Doamne!» Și Domnul a zis către el: «Scoală-te și mergi pe ulița care se cheamă Ulița Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe un om din Tars, cu numele Saul: că, iată, se roagă, și a văzut în vedenie pe un*

bărbat cu numele Anania intrând înăuntru și punându-și mâinile peste el ca să-și recapete vederea». Și a răspuns Anania: «Doamne, despre bărbatul acesta de la mulți am auzit câte rele le-a făcut el sfinților Tăi în Ierusalim; și aici are putere de la arhierii să-i lege pe toți cei ce cheamă numele Tău». Și i-a zis Domnul: «Du-te, pentru că acesta Îmi este Mie vas ales, ca numele să mi-L poarte înaintea neamurilor și a regilor și a fiilor lui Israel; căci Eu îi voi arăta câte trebuie el să pătimească pentru numele Meu» Și a mers Anania și a intrat în casă și, punându-și mâinile peste el, a zis: «Frate Saul, Domnul Iisus, Cel Care ți S-a arătat pe calea pe care veneai, m-a trimis ca să-ți recapeți vederea și să te umpli de Duh Sfânt» (Fapte 9, 10-17).

Convertirea și botezul lui Pavel marchează începutul unui eveniment crucial pentru Biserica lui Hristos, anume extinderea și dezvoltarea creștinismului în lumea păgână. După ce și-a recăpătat vederea, Anania l-a botezat pe Pavel, care a stat câteva zile cu ucenicii din Damasc. Anania a trecut la cele veșnice în chip martiric, fiind ucis cu pietre.

Vasilica Onofrei

RUGĂCIUNI DUPĂ ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL NASCĂTOAREI DE DUMNEZEU (pot fi rostite și la rugăciunile de dimineață și seară)

O!, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor celor de sus, Împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică, apărătoarea și tăria noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la noi nevrednicii robii tăi.

Înalță rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu și Fiul tău ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul său tuturor celor ce cinstesc preacinstitul tău nume și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul, dacă tu, Stăpână, nu-L vei milostivi asupra noastră. Ție toate sunt cu puțință de la Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutoare.

Auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție, ocrotește-ne cu puternicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul Tău, să dea păstorilor noștri sfințenie ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe și sate înțelepciune și putere, judecătorilor dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune, soților dragoste și bună viețuire, fiilor ascultare, asupriților răbdare, asupritorilor frică de Dumnezeu, celor scârbiți răbdare și bucurie duhovnicească, benchetuiitorilor înfrânare, și nouă tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății.

Așa, Maică preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei răătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi

sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi pe toți ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici în această viață, iar la înfricoșata judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeu nostru. Că tu, Doamnă a Cerului, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești după Dumnezeu nădejdea și apărătoarea noastră a tuturor celor ce te chemăm cu credință. Deci ne rugăm ție, atotputernica ajutătoare noastră și ție ne încredințăm pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Impărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoare străinilor, bucuria scârbiților și acoperitoare necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi scârba, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin, necazul meu îl știi, deci îl dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor, amin.

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste rugăciuni care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate fapăturile cerești și pământești, căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Dumnezeu și ne-am învrednicit Sfântului Trup și Preacuratului Său Sânge. Pentru aceasta, fericită ești între neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului. Păzește-ne până în sfârșit cu rugăciunile tale neosândiți, ca prin paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, multumită și închinăciune pentru toate să înălțăm Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Un testament original

Cunoscutul scriitor latino-american Gabriel García Márquez, grav bolnav de cancer limfatic, adresează o scrisoare de rămas bun prietenilor, cititorilor și admiratorilor lui, pe care o reproducem:

"Dacă pentru o clipă Dumnezeu ar uita că sunt o marionetă din cârpă și mi-ar dăruia o bucătică de viață, probabil ca n-aș spune tot ceea ce gândesc, însă în mod categoric aș gândi tot ceea ce zic.

Aș da valoare lucrurilor, dar nu pentru ce valorează, ci pentru ceea ce semnifică. Aș dormi mai puțin, dar aș visa mai mult, înțelegând că pentru fiecare minut în care închidem ochii, pierdem șaiszeci de secunde de lumină. Aș merge când ceilalți se opresc, m-aș trezi când ceilalți dorm. Aș asculta când ceilalți vorbesc...

Doamne Dumnezeul meu dacă aș avea inimă, aș grava ura mea peste gheață și aș aștepta până soarele răsare. Aș picta cu un vis al lui Van Gogh despre stele un poem al lui Benedetti, și un cântec al lui Serrat ar fi serenada pe care i-aș oferi-o lunii. Aș uda cu lacrimile mele trandafirii, pentru a simți durerea spinilor și sărutul încarnat al petalelor...

Dumnezeul meu, dacă aș avea o bucătică de viață... N-aș lăsa să treacă nici o zi fără sa le spun oamenilor pe care îi iubesc, că îi iubesc... Oamenilor le-aș demonstra cât se înșeală crezând că nu se mai îndrăgostesc când îmbătrânesc, neștiind că îmbătrânesc când nu se mai îndrăgostesc! Unui copil i-aș da aripi, dar l-aș lăsa să învețe să zboare singur. Pe bătrâni i-aș învăța că moartea nu vine cu bătrânețea, ci cu uitarea. Atâtea lucruri am învățat de la voi, oamenii... Am învățat că toată lumea vrea să trăiască pe vârful muntelui, însă fără să bage de seamă că adevărata fericire rezidă în felul de a-l escalada. Am învățat că atunci când un nou născut strânge cu pumnul lui micuț, pentru prima oară, degetul părintelui, l-a acaparât pentru totdeauna. Am învățat că un om are dreptul să se uite în jos la altul, doar atunci când ar trebui să-l ajute să se ridice. (...)

Spune întotdeauna ce simți și fă ceea ce gândești. Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când te voi vedea dormind, te-aș îmbrățișa foarte strâns și l-aș ruga pe Dumnezeu să fiu păzitorul sufletului tău. Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când te voi vedea ieșind pe ușă, ți-aș da o îmbrățișare, un sărut și te-aș chema înapoi să-ți dau mai multe. Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când voi auzi vocea ta, aș înregistra fiecare dintre cuvintele tale pentru a le putea asculta o dată și încă o dată până la infinit.

Întotdeauna există ziua de mâine și viața ne dă de fiecare dată altă oportunitate pentru a face lucrurile bine, dar dacă cumva greșesc și ziua de azi este tot ce ne rămâne, mi-ar face plăcere să-ți spun cât te iubesc, că niciodată nu te voi uita.

Ziua de mâine nu-i este asigurată nimănui, tânăr sau bătrân. Azi poate să fie ultima zi când îi vezi pe cei pe care-i iubești. De aceea, nu mai aștepta, fă-o azi, întrucât dacă ziua de mâine nu va ajunge niciodată, în mod sigur vei regreta ziua când nu ți-ai făcut timp pentru un surâs, o îmbrățișare, un sărut și că ai fost prea ocupat ca să le conferi o ultimă dorință. Să-i menții pe cei pe care-i iubești aproape de tine, spune-le la ureche cât de multă nevoie ai de ei, iubește-i și tratează-i bine, ia-ți timp să le spui "*imi pare rău*", "*iartă-mă*", "*te rog*" și toate cuvintele de dragoste pe care le știi.

Nimeni nu-și va aduce aminte de tine pentru gândurile tale secrete. Cere-i Domnului tăria și înțelepciunea pentru a le exprima. Demostrează-le prietenilor tăi cât de importanți sunt pentru tine".

Text selectat și adaptat de Damiana Mărgineanu

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu – tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei – tel. 0741 706 602